

	1964-	1965-	1966-
	65	66	67
	pet.	pet.	pet.
Multilat. teknisk bistand	44	38	34
— finansiel —	21	24	17
Bilateral teknisk —	25	24	27
— finansiel —	10	14	22
	100	100	100

I absolutte tal har der været stigning for alle fire kategoriers vedkommende.

Som nævnt i afsnit 1 må ved en planlægning med henblik på til et givet tidspunkt at nå 1 pct.-målet tages stilling til, hvilken fordeling af den totale bistandsydelse man ønsker på de forskellige bistandskategorier og underkategorier.

Herved må følgende forhold tages i betragtning:

- Teknisk bistand kræver i første række menneskelige ressourcer, hvad enten det drejer sig om multilateral eller bilateral bistand, og disse ressourcer kan i det væsentlige kun hentes fra de udviklede lande. Ensidedighed ved valget af multilateral eller bilateral bistandsform vil efter alt at dømme begrænse rekrutteringsmulighederne.
- De multilaterale programmer i deres nuværende form vil muligvis kunne absorbere enkelte af de mindre landes bilaterale tekniske bistandsprogrammer, men en større omlægning fra bilateral til multilateral teknisk bistand vil utvivlsomt kræve en reorganisering af FN's tekniske bistandsvirksomhed.
- Der består en vis arbejdsdeling mellem de multilaterale tekniske bistandsprogrammer og det bilaterale danske program. EPTA koncentrerer sig om de højere uddannelser og de specialiserede ekspertopgaver og Specialfonden om de omfattende investeringsundersøgelser, medens det danske program i meget betydelig grad sigter på mellemuddannelserne og projekter med direkte praktisk formål. For de fleste danske projekters vedkommende gælder det, at de næppe kunne tænkes iværksat under de multilaterale bistandsorganer.
- Den multilaterale finansielle bistand ydes udelukkende som projektbistand, d. v. s. som finansiering af konkret udformede

projekter, medens den danske finansielle bistand åbner en langt videre adgang for modtagerlandene til at erhverve danske kapitalgoder og tjenesteydelser til investering i et bredt udsnit af deres erhvervsliv.

3. 1 pct.-målet, nettonationalindkomsten, privat og statslig bistand.

De Forenede Nationers første henstilling til de udviklede lande om at yde 1 pct. af nationalindkomsten til bistand til udviklingslandene, der blev vedtaget i 1960, angav ikke nogen tidsfrist for målets opfyldelse, men vedtagelsen var dog knyttet sammen med proklameringen af 1960'erne som udviklingstiåret.

Den senest vedtagne FN-resolution i spørgsmålet er dateret den 7. december 1966 og lyder i oversættelse:

„Generalforsamlingen opfordrer de udviklede lande til i særdeleshed

- at nå og så vidt muligt ved slutningen af De Forenede Nationers udviklingstiår at overskride det opstillede mål for strømmen af udenlandske ressourcer til udviklingslandene svarende til 1 pct. af hvert enkelt udviklet lands nationalindkomst; der vil dog kunne tages hensyn til de specielle omstændigheder, der gør sig gældende for lande, der har en nettoimport af kapital.“

Nettonationalindkomsten i Danmark i 1966 beregnet i overensstemmelse med de retningslinjer, der anvendes af de internationale organisationer (og som afviger lidt fra den danske beregningsmetode), er foreløbig opgjort til 59,5 milliarder kr. Forudsætter man en stigning på 3,5 pct. p. a. i nettonationalindkomsten i faste priser, vil 1 pct. heraf i årene til og med 1972 udgøre følgende beløb (afrundet i mill. kr.):

1966	1967	1968	1969	1970	1971	1972
595	616	637	660	683	707	731

1 pct.-målet omfatter imidlertid såvel statslig som privat bistand og kapitaloverførsel til udviklingslandene, hvorfor de nævnte tal for at nå til målet for statslig bistand må reduceres med de skønnede beløb for private overførsler. De statistiske opgørelser over langsigtede private kapitaloverførsler til udviklingslandene er behæf-